

Порівняльна таблиця

до проекту Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей кримінального провадження в податкових відносинах та питань адміністрування податків і зборів"

(реєстр. № 3448 від 10.11.2015 р. http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=57020)

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст положення (норми) запропонованого проекту	Зміст положення (норми) запропонованого проекту в оновленій редакції
ПОДАТКОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ		
Стаття 14. Визначення понять	Стаття 14. Визначення понять	
14.1.144 ¹ відсутня	14.1.144 ¹ письмовий документ - документ, створений на папері та/або в електронній формі з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронний цифровий підпис", складання та/або подання та/або надіслання якого передбачається цим Кодексом, нормативно-правовими актами, прийнятими у зв'язку із цим Кодексом, та/або пов'язане із реалізацією прав та обов'язків платника податків та/або контролюючих органів згідно із положеннями цього Кодексу, у тому числі, але не виключно: податкова звітність, податкова накладна, заява, скарга, звернення, заперечення, запит, реєстри, розрахунки та інші документи платника податків, а також податкове повідомлення-рішення, податкова вимога; рішення контролюючого органу: про опис майна у податкову заставу, про адміністративний арешт майна, про призначення проведення та оформлення результатів перевірок, про хід та результати розгляду заяв, скарг, звернень, заперечень та запитів; повідомлення, витяги та/або виписки з баз даних контролюючих органів щодо платника податків.	

Стаття 39. Трансфертне ціноутворення	Стаття 39. Трансфертне ціноутворення	
<p>39.5.5.4. Пропорційне коригування проводиться платником податків на підставі повідомлення про можливість проведення пропорційного коригування, отриманого від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, та в інших випадках, визначених цією статтею.</p> <p>Повідомлення про можливість проведення пропорційного коригування надсилається платнику податків протягом 30 календарних днів з дати виникнення права на проведення пропорційного коригування в електронній формі засобами електронного зв'язку або рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручається йому чи його уповноваженому представнику під розписку.</p>	<p>39.5.5.4. Пропорційне коригування проводиться платником податків на підставі повідомлення про можливість проведення пропорційного коригування, отриманого від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, та в інших випадках, визначених цією статтею.</p> <p>Повідомлення про можливість проведення пропорційного коригування надсилається платнику податків протягом 30 календарних днів з дати виникнення права на проведення пропорційного коригування у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу.</p>	
Стаття 42. Листування з платником податків	Стаття 42. Листування з платником податків	
<p>42.2. Документи вважаються належним чином <u>ВРУЧЕНИМИ</u>, якщо вони <u>НАДІСЛАНІ</u> за адресою (місцезнаходженням, податковою адресою) платника податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення або особисто вручені платнику податків або його законному чи уповноваженому представникові.</p> <p>42.4. З платниками податків, які подають звітність в електронній формі, листування з контролюючими органами може здійснюватися засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.</p>	<p>42.2. Документи вважаються належним чином <u>ВРУЧЕНИМИ</u>, якщо вони <u>НАДІСЛАНІ</u> за адресою (місцезнаходженням, податковою адресою) платника податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення, особисто вручені платнику податків (його представникові) або надіслані у порядку, визначеному пунктом 42.4 цієї статті.</p> <p>42.4. З платниками податків, які подають звітність в електронній формі, листування контролюючих органів здійснюється засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.</p>	<p>42.4. З платниками податків, які подають звітність в електронній формі, листування контролюючих органів здійснюється засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.</p>

<p>На вимогу платника податків, який отримав документ в електронній формі, контролюючий орган надає такому платнику податків відповідний документ у паперовій формі протягом трьох робочих днів з дня надходження відповідної вимоги (в письмовій або електронній формі) платника податків.</p>	<p>На вимогу платника податків, який отримав документ в електронній формі, контролюючий орган надає такому платнику податків відповідний документ у паперовій формі протягом трьох робочих днів з дня надходження відповідної вимоги (в письмовій або електронній формі) платника податків.</p>	<p>Підтвердженням надіслання документів засобами електронного зв'язку в електронній формі є квитанція у текстовому форматі, яка відправляється в автоматизованому порядку від платника податків контролюючому органу протягом операційного дня. У разі неотримання контролюючим органом протягом операційного дня квитанції у текстовому форматі, документи повинні бути надіслані за адресою (місцезнаходженням, податковою адресою) платника податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення або особисто вручені платнику податків. <u>Обґрунтування:</u> Згідно ст. 11 ЗУ "Про електронні документи та електронний документообіг" електронний документ вважається одержаним адресатом з часу надходження авторіві повідомлення в електронній формі від адресата про одержання цього електронного документа автора, якщо інше не передбачено законодавством або попередньою домовленістю між суб'єктами електронного документообігу. Якщо попередньою домовленістю між суб'єктами електронного документообігу не визначено порядок підтвердження факту одержання електронного документа, таке підтвердження може бути здійснено в будь-якому порядку АВТОМАТИЗОВАНИМ чи іншим способом в електронній формі або у формі документа на папері. Зазначене підтвердження повинно містити дані про факт і час одержання електронного документа та про відправника цього підтвердження.</p>
---	---	---

		<i>У разі ненадходження до автора підтвердження про факт одержання цього електронного документа вважається, що електронний документ не одержано адресатом.</i>
Стаття 44. Вимоги до підтвердження даних, визначених у податковій звітності	Стаття 44. Вимоги до підтвердження даних, визначених у податковій звітності	
44.7. У разі якщо посадова особа контролюючого органу, яка здійснює перевірку, відмовляється з будь-яких причин від врахування документів, наданих платником податків під час проведення перевірки, платник податків має право до закінчення перевірки надіслати листом з повідомленням про вручення та з описом вкладеного або надати безпосередньо до контролюючого органу, який призначив проведення перевірки, копії таких документів (засвідчені печаткою платника податків (за наявності печатки) та підписом платника податків - фізичної особи або посадової особи платника податків - юридичної особи). Протягом п'яти робочих днів з дня отримання акта перевірки платник податків має право надати до контролюючого органу, що призначив перевірку, документи, які підтверджують показники, відображені таким платником податків у податковій звітності.	44.7. У разі якщо посадова особа контролюючого органу, яка здійснює перевірку, відмовляється з будь-яких причин від врахування документів, наданих платником податків під час проведення перевірки, платник податків має право до закінчення перевірки надіслати листом з повідомленням про вручення та з описом вкладеного або надати безпосередньо до контролюючого органу, який призначив проведення перевірки, копії таких документів (засвідчені печаткою платника податків (за наявності печатки) та підписом платника податків - фізичної особи або посадової особи платника податків - юридичної особи). Протягом п'яти робочих днів з дня, наступного за днем отримання акта перевірки, платник податків має право надати до контролюючого органу, що призначив перевірку, документи, які підтверджують показники, відображені таким платником податків у податковій звітності.	
Стаття 56. Оскарження рішень контролюючих органів	Стаття 56. Оскарження рішень контролюючих органів	
56.17. Процедура адміністративного оскарження закінчується: День закінчення процедури адміністративного оскарження вважається днем узгодження грошового зобов'язання платника податків.		56.17. Процедура адміністративного оскарження закінчується: День закінчення процедури адміністративного оскарження вважається днем узгодження грошового зобов'язання платника податків, за

<p>56.18. З урахуванням строків давності, визначених статтею 102 цього Кодексу, платник податків має право оскаржити в суді податкове повідомлення - рішення або інше рішення контролюючого органу у будь-який момент після отримання такого рішення.</p> <p>Рішення контролюючого органу, оскаржене в судовому порядку, не підлягає адміністративному оскарженню.</p> <p>Процедура адміністративного оскарження вважається досудовим порядком вирішення спору.</p> <p>При зверненні платника податків до суду з позовом щодо визнання недійсним рішення контролюючого органу грошове зобов'язання вважається узгодженим до дня набрання судовим рішенням законної сили....</p>	<p><u>56.18. З УРАХУВАННЯМ СТРОКІВ ДАВНОСТІ, ВИЗНАЧЕНИХ СТАТТЕЮ 102 ЦЬОГО КОДЕКСУ, ПЛАТНИК ПОДАТКІВ МАЄ ПРАВО ОСКАРЖИТИ</u> в суді податкове повідомлення - рішення або інше рішення контролюючого органу у будь-який момент після отримання такого рішення.</p> <p>Рішення контролюючого органу, оскаржене в судовому порядку, не підлягає адміністративному оскарженню.</p> <p>Процедура адміністративного оскарження вважається досудовим порядком вирішення спору.</p> <p>При зверненні платника податків до суду з позовом щодо визнання протиправним та/або скасування рішення контролюючого органу грошове зобов'язання вважається узгодженим до дня набрання судовим рішенням законної сили, за умови що позов направлено до суду протягом 10 календарних днів, що настають</p>	<p>виключенням випадків, передбачених абзацом четвертим пункту 56.18 цієї статті.</p> <p><u>Обґрунтування:</u> технічна норма (усунення неузгодженостей чинного ПК України). Згідно з діючою редакцією ПК України, винесення рішення ДФСУ за результатами оскарження в адміністративному порядку вважається завершенням процедури адміністративного оскарження, що, у свою чергу, <u>одразу ж надає грошовому зобов'язанню статус узгодженого.</u> У такому разі платник податків повинен сплатити суму податкового зобов'язання - формально, навіть у тому разі, якщо він ініціює процедуру судового оскарження.</p> <p>56.18.</p> <p>При зверненні платника податків до суду з позовом щодо визнання протиправним та/або скасування рішення контролюючого органу грошове зобов'язання вважається узгодженим до дня набрання судовим рішенням законної сили, за умови одночасного виконання наступних умов:</p>
--	---	--

	за днем отримання податкового повідомлення-рішення, або днем закінчення процедури адміністративного оскарження.	<p>1) позов направлено до суду протягом 30 календарних днів, що настають за днем отримання податкового повідомлення-рішення, або днем закінчення процедури адміністративного оскарження;</p> <p>2) про подання (намір подання) позову повідомлено контролюючий орган, яким прийнято оскаржуване рішення, протягом 10 календарних днів, що настають за днем отримання податкового повідомлення-рішення, або днем закінчення процедури адміністративного оскарження.</p> <p><i>Обґрунтування: надійшло багато звернень збільшити строк до 30 днів. Для узгодження з п. 57.3 ст. 57 ПК України доданий п. 2.</i></p>
<p>56.19. У разі коли до подання позовної заяви проводилася процедура адміністративного оскарження, платник податків має право оскаржити в суді податкове повідомлення-рішення або інше рішення контролюючого органу про нарахування грошового зобов'язання протягом місяця, що настає за днем закінчення процедури адміністративного оскарження відповідно до пункту 56.17 цієї статті.</p>	56.19 Виключено.	
<p>56.22. Якщо платник податків оскаржує рішення контролюючого органу в адміністративному порядку та/або до суду, повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення щодо ухилення від сплати податків не може ґрунтуватися виключно на цьому рішенні контролюючого органу до закінчення процедури адміністративного оскарження або до остаточного вирішення справи судом.</p>	56.22 Виключено.	

<p>Початок досудового розслідування стосовно платника податків або повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення його службовим (посадовим) особам не може бути підставою для зупинення провадження у справі або залишення без розгляду скарги (позову) такого платника податків, поданої до суду в межах процедури оскарження рішень контролюючих органів.</p>		
<p>60.1. Податкове повідомлення-рішення або податкова вимога вважаються відкликаними, якщо:</p> <p>...</p> <p>60.1.4. <u>РІШЕННЯМ СУДУ</u>, що набрало законної сили, скасовується повідомлення-рішення контролюючого органу або сума податкового боргу, визначена в податковій вимозі;</p> <p>60.1.5. рішенням суду, що набрало законної сили, зменшується сума грошового зобов'язання, визначена у податковому повідомленні-рішенні контролюючого органу, або сума податкового боргу, визначена в податковій вимозі.</p> <p>60.4. У випадках, визначених підпунктами 60.1.3 і 60.1.5 пункту 60.1 цієї статті, податкове повідомлення-рішення або податкова вимога вважаються відкликаними з дня надходження до платника податків <u>податкового повідомлення-рішення або податкової вимоги</u>, які містять зменшену суму грошового зобов'язання або податкового боргу.</p> <p>60.5. У випадках, визначених підпунктом 60.1.4 пункту 60.1 цієї статті, податкове повідомлення-рішення або податкова вимога вважаються</p>		<p>60.1. Податкове повідомлення-рішення або податкова вимога вважаються відкликаними, якщо:</p> <p>...</p> <p>60.1.4. <u>РІШЕННЯМ СУДУ</u>, що набрало законної сили, скасовується повідомлення-рішення контролюючого органу або сума податкового боргу, визначена в податковій вимозі;</p> <p>60.1.5. рішенням суду, що набрало законної сили, зменшується сума грошового зобов'язання, визначена у податковому повідомленні-рішенні контролюючого органу, або сума податкового боргу, визначена в податковій вимозі.</p> <p>60.4. У випадках, визначених підпунктами 60.1.3 пункту 60.1 цієї статті, податкове повідомлення-рішення або податкова вимога вважаються відкликаними з дня надходження до платника податків податкового повідомлення-рішення або податкової вимоги, які містять зменшену суму грошового зобов'язання або податкового боргу.</p> <p>60.5. У випадках, визначених підпунктом 60.1.4 і 60.1.5 пункту 60.1 цієї статті, податкове повідомлення-рішення або податкова вимога</p>

<p>відкликаними у день набрання законної сили відповідним рішенням суду.</p>		<p>вважаються відкликаними (повністю або частково) у день набрання законної сили відповідним рішенням суду.</p> <p>Обґрунтування: <i>технічна норма, щоб усунути суперечність зі ст. 129 Конституції України де вказано, що основними засадами судочинства є обов'язковість РІШЕНЬ суду. Чинна норма вказує, що рішення суду необхідно підтверджувати окремим рішенням ДФС, що неприпустимо.</i></p>
<p>Стаття 75. Види перевірок</p>	<p>Стаття 75. Види перевірок</p>	
<p>75.1.2. ... Документальна позапланова перевірка не передбачається у плані роботи контролюючого органу і проводиться за наявності хоча б однієї з обставин, визначених цим Кодексом.</p>	<p>75.1.2. ... Документальна позапланова перевірка не передбачається у плані роботи контролюючого органу і проводиться за наявності хоча б однієї з підстав, визначених цим Кодексом.</p>	
<p>Стаття 78. Порядок проведення документальних позапланових перевірок</p>	<p>Стаття 78. Порядок проведення документальних позапланових перевірок</p>	
<p>78.1. Документальна позапланова перевірка здійснюється за наявності хоча б однієї з таких обставин:</p> <p>...</p> <p>78.1.17. платником податків не подано в установлений пунктом 50.3 статті 50 цього Кодексу строк уточнюючий розрахунок для виправлення помилок, виявлених за результатами електронної перевірки, проведеної за заявою платника податків;</p> <p>78.1.18. платником податків не подано в установлений пунктом 50.3 статті 50 цього Кодексу строк уточнюючий розрахунок для виправлення помилок, виявлених за результатами електронної перевірки, проведеної за заявою платника податків;</p>	<p>78.1. Документальна позапланова перевірка здійснюється за наявності хоча б однієї з таких підстав:</p> <p>...</p> <p><u>78.1.17. платником податків не подано в установлений пунктом 50.3 статті 50 цього Кодексу строк уточнюючий розрахунок для виправлення помилок, виявлених за результатами електронної перевірки, проведеної за заявою платника податків;</u></p> <p>78.1.18. Виключено;</p>	<p>78.1.18. ЗМІН НЕ ПОТРЕБУЄ</p> <p>Обґрунтування: <i>законом № 909-VII від 24.12.15 р. пп. 78.1.18 викладений в новій нормі, на момент подачі законопроекту цей підпункт дублював пп. 78.1.17;</i></p>

Стаття 79. Особливості проведення документальної невіізної перевірки	Стаття 79. Особливості проведення документальної невіізної перевірки	
<p>79.1. Документальна невіізна перевірка здійснюється у разі прийняття керівником контролюючого органу рішення про її проведення та за наявності обставин для проведення документальної перевірки, визначених статтями 77 та 78 цього Кодексу. Документальна невіізна перевірка здійснюється на підставі зазначених у підпункті 75.1.2 пункту 75.1 статті 75 цього Кодексу документів та даних, наданих платником податків у визначених цим Кодексом випадках, або отриманих в інший спосіб, передбачений законом.</p>	<p>79.1. Документальна невіізна перевірка здійснюється у разі прийняття керівником контролюючого органу рішення про її проведення та за наявності підстав для проведення документальної перевірки, визначених статтями 77 та 78 цього Кодексу. Документальна невіізна перевірка здійснюється на підставі зазначених у підпункті 75.1.2 пункту 75.1 статті 75 цього Кодексу документів та даних, наданих платником податків у визначених цим Кодексом випадках, або отриманих в інший спосіб, передбачений законом.</p>	
<p>79.2. Документальна позапланова невіізна перевірка проводиться посадовими особами контролюючого органу виключно на підставі рішення керівника контролюючого органу, оформленого наказом, та за умови надіслання платнику податків рекомендованим листом із повідомленням про вручення або вручення йому чи його уповноваженому представнику під розписку копії наказу про проведення документальної позапланової невіізної перевірки та письмового повідомлення про дату початку та місце проведення такої перевірки. Виконання умов цієї статті надає посадовим особам контролюючого органу право розпочати проведення документальної невіізної перевірки.</p>	<p>79.2. Документальна позапланова невіізна перевірка проводиться посадовими особами контролюючого органу виключно на підставі рішення керівника контролюючого органу, оформленого наказом, та за умови вручення платнику податків чи його представнику у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу копії наказу про проведення документальної позапланової невіізної перевірки та письмового повідомлення про дату початку та місце проведення такої перевірки.</p> <p>Виконання умов цієї статті надає посадовим особам контролюючого органу право розпочати проведення документальної невіізної перевірки.</p>	
Стаття 80. Порядок проведення фактичної перевірки	Стаття 80. Порядок проведення фактичної перевірки	
<p>80.2. Фактична перевірка може проводитися на підставі рішення керівника контролюючого органу, оформленого наказом, копія якого</p>	<p>80.2. Фактична перевірка може проводитися на підставі рішення керівника контролюючого органу, оформленого наказом, копія якого</p>	

<p>вручається платнику податків або його уповноваженому представнику, або особам, які фактично проводять розрахункові операції під розписку до початку проведення такої перевірки, та за наявності хоча б однієї з таких обставин:</p> <p>...</p> <p>80.2.6. у разі виявлення за результатами попередньої перевірки порушення законодавства з питань, визначених у пункті 75.1.3;</p> <p>...</p> <p>80.3. Фактична перевірка, що здійснюється за наявності обставини, визначеної у пункті 80.2.6, може бути проведена для контролю щодо припинення порушення законодавства з питань, визначених у пункті 75.1.3, одноразово протягом 12 місяців з дати складання акта за результатами попередньої перевірки.</p>	<p>вручається платнику податків або його уповноваженому представнику, або особам, які фактично проводять розрахункові операції під розписку до початку проведення такої перевірки, та за наявності хоча б однієї з таких підстав:</p> <p>...</p> <p>80.2.6. у разі виявлення за результатами попередньої перевірки порушення законодавства з таких питань: не проведення розрахункових операцій через реєстратори розрахункових операцій з фіскальним режимом роботи; проведення розрахункових операцій з використанням реєстраторів розрахункових операцій або розрахункових книжок на неповну суму вартості проданих товарів (наданих послуг); виявлення спотворення даних про проведені розрахункові операції, інформація про які міститься на контрольній стрічці, створеній в електронній формі.</p> <p>...</p> <p>80.3. Фактична перевірка, що здійснюється за наявності підстави, визначеної у підпункті 80.2.6 пункту 80.2 цієї статті, може бути проведена для контролю щодо припинення порушень законодавства з питань, визначених у вказаному підпункті, одноразово протягом 12 місяців з дати складання акта за результатами попередньої перевірки.</p>	
<p>Стаття 81. Умови та порядок допуску посадових осіб контролюючих органів до проведення документальних виїзних та фактичних перевірок</p>	<p>Стаття 81. Умови та порядок допуску посадових осіб контролюючих органів до проведення документальних виїзних та фактичних перевірок</p>	
<p>81.1. Посадові особи контролюючого органу мають право приступити до проведення</p>	<p>81.1. Посадові особи контролюючого органу мають право приступити до проведення</p>	

<p>документальної виїзної перевірки, фактичної перевірки за наявності підстав для їх проведення, визначених цим Кодексом, та за умови пред'явлення або надіслання у випадках, визначених цим Кодексом, таких документів:</p> <p>...</p> <p>Непред'явлення або ненадіслання у випадках, визначених цим Кодексом, платнику податків (його посадовим (службовим) особам або його уповноваженому представнику, або особам, які фактично проводять розрахункові операції) цих документів або пред'явлення зазначених документів, що оформлені з порушенням вимог, встановлених цим пунктом, є підставою для недопущення посадових (службових) осіб контролюючого органу до проведення документальної виїзної або фактичної перевірки.</p> <p>Відмова платника податків та/або посадових (службових) осіб платника податків (його представників або осіб, які фактично проводять розрахункові операції) від допуску до перевірки на інших підставах, ніж визначені в абзаці п'ятому цього пункту, не дозволяється.</p> <p>81.2. У разі відмови платника податків та/або посадових (службових) осіб платника податків (його представників або осіб, які фактично проводять розрахункові операції) у допуску посадових (службових) осіб контролюючого органу до проведення перевірки складається акт, який засвідчує факт відмови.</p>	<p>документальної виїзної перевірки, фактичної перевірки за наявності підстав для їх проведення, визначених цим Кодексом, та за умови пред'явлення або надіслання у випадках, визначених цим Кодексом, таких документів:</p> <p>...</p> <p>Непред'явлення або ненадіслання у випадках, визначених цим Кодексом, платнику податків (його посадовим (службовим) особам або його уповноваженому представнику, або особам, які фактично проводять розрахункові операції) цих документів або пред'явлення зазначених документів, що оформлені з порушенням вимог, встановлених цим пунктом, відсутність законних підстав для здійснення перевірки, є підставою для недопущення посадових (службових) осіб контролюючого органу до проведення документальної виїзної або фактичної перевірки.</p> <p><u>ВІДМОВА</u> платника податків та/або посадових (службових) осіб платника податків (його представників або осіб, які фактично проводять розрахункові операції) ВІД ДОПУСКУ ДО ПЕРЕВІРКИ НА ІНШИХ ПІДСТАВАХ, НІЖ ВИЗНАЧЕНІ В АБЗАЦІ П'ЯТОМУ ЦЬОГО ПУНКТУ, НЕ ДОЗВОЛЯЄТЬСЯ.</p> <p>81.2. У разі відмови платника податків та/або посадових (службових) осіб платника податків (його представників або осіб, які фактично проводять розрахункові операції) у допуску посадових (службових) осіб контролюючого органу до проведення перевірки уповноваженими особами контролюючого органу за місцем фактичного провадження платником податків діяльності (розташування господарських або інших</p>	<p>81.2. У разі відмови платника податків та/або посадових (службових) осіб платника податків (його представників або осіб, які фактично проводять розрахункові операції) у допуску посадових (службових) осіб контролюючого органу до проведення перевірки уповноваженими особами контролюючого органу за місцем фактичного провадження платником податків діяльності (розташування господарських або інших</p>
--	---	---

	<p>об'єктів права власності такого платника), вказаному у направленні на перевірку, невідкладно складається у двох примірниках акт, який засвідчує факт відмови, один примірник якого вручається під підпис, відразу після його складання, платнику податків та/або уповноваженій особі платника податків.</p> <p>Посадова (службова) особа платника податків (його представник або особа, яка фактично проводить розрахункові операції) має право надати свої письмові пояснення до складеного контролюючим органом акту.</p> <p>У разі якщо уповноважені особи контролюючого органу відповідно до вимог цього пункту не склали акт за місцем фактичного провадження платником податків діяльності або не надали його платнику податків (уповноваженій особі платника податків), то акт, який засвідчує факт відмови у допуску посадових (службових) осіб контролюючого органу до проведення перевірки, мають право скласти посадові (службові) особи платника податків (його представники або особи, які фактично проводять розрахункові операції).</p>	<p>об'єктів права власності такого платника), вказаному у направленні на перевірку, невідкладно складається у двох примірниках акт, який засвідчує факт відмови, із зазначенням заявлених причин відмови, один примірник якого вручається під підпис, відразу після його складання, платнику податків та/або уповноваженій особі платника податків.</p>
<p>Стаття 82. Строки проведення виїзних перевірок</p>	<p>Стаття 82. Строки проведення виїзних перевірок</p>	<p>Стаття 82. Строки проведення виїзних перевірок</p>
<p>82.2. Тривалість перевірок, визначених у статті 78 цього Кодексу (крім перевірок, що проводяться за наявності обставин, визначених у підпункті 78.1.8 пункту 78.1 статті 78 цього Кодексу, тривалість яких встановлена у статті 200 цього Кодексу), не повинна перевищувати 15 робочих днів для великих платників</p>	<p>82.2. Тривалість перевірок, визначених у статті 78 цього Кодексу (крім перевірок, що проводяться за наявності підстав, визначених у підпункті 78.1.8 пункту 78.1 статті 78 цього Кодексу, тривалість яких встановлена у статті 200 цього Кодексу), не повинна перевищувати 15 робочих днів для великих платників</p>	<p>82.2. ЗМІН НЕ ПОТРЕБУЄ. <u>Обґрунтування:</u> законом № 909-VII від 24.12.15 р. п. 82.2 викладений в новій нормі.</p>

<p>податків, щодо суб'єктів малого підприємництва - 5 робочих днів, для фізичних осіб - підприємців, які не мають найманих працівників, за наявності умов, визначених в абзацах третьому - восьмому цього пункту, - 3 робочі дні, інших платників податків - 10 робочих днів.</p> <p>...</p> <p>82.4. Проведення документальної виїзної планової та позапланової перевірки великого платника податків може бути зупинено за рішенням керівника контролюючого органу, що оформляється наказом, копія якого не пізніше наступного робочого дня вручається платнику податків або його уповноваженому представнику під розписку або надсилається платнику податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення, з подальшим поновленням її проведення на невикористаний строк.</p> <p>Зупинення документальної виїзної планової, позапланової перевірки перериває перебіг строку проведення перевірки в разі вручення платнику податків або його уповноваженому представнику під розписку або надіслання платнику податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення копії наказу про зупинення документальної виїзної планової, позапланової перевірки.</p>	<p>податків, щодо суб'єктів малого підприємництва - 5 робочих днів, для фізичних осіб - підприємців, які не мають найманих працівників, за наявності умов, визначених в абзацах третьому - восьмому цього пункту, - 3 робочі дні, інших платників податків - 10 робочих днів.</p> <p>...</p> <p>82.4. Проведення документальної виїзної планової та позапланової перевірки великого платника податків може бути зупинено за рішенням керівника контролюючого органу, що оформляється наказом, копія якого не пізніше наступного робочого дня вручається платнику податків або його уповноваженому представнику під розписку або надсилається платнику податків у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу, з подальшим поновленням її проведення на невикористаний строк.</p> <p>Зупинення документальної виїзної планової, позапланової перевірки перериває перебіг строку проведення перевірки в разі вручення платнику податків або його уповноваженому представнику під розписку або надіслання платнику податків у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу, копії наказу про зупинення документальної виїзної планової, позапланової перевірки.</p>	
<p>Стаття 86. Оформлення результатів перевірок</p>	<p>Стаття 86. Оформлення результатів перевірок</p>	
<p>86.4. Акт (довідка) документальної невиїзної перевірки складається у двох примірниках, підписується посадовими особами контролюючого органу, які проводили перевірку, та реєструється у контролюючому</p>	<p>86.4. Акт (довідка) документальної невиїзної перевірки складається у двох примірниках, підписується посадовими особами контролюючого органу, які проводили перевірку, та реєструється у контролюючому</p>	

<p>органі протягом п'яти робочих днів з дня, що настає за днем закінчення установленого для проведення перевірки строку (для платників податків, які мають філії та/або перебувають на консолідованій сплаті, – протягом 10 робочих днів).</p> <p>Акт (довідка) документальної невиїзної перевірки після його реєстрації вручається особисто платнику податків чи його законним представникам або надсилається рекомендованим листом з повідомленням про вручення. У разі відмови платника податків або його законних представників від підписання акта (довідки) перевірки посадовими особами контролюючого органу складається відповідний акт, що засвідчує факт такої відмови. Відмова платника податків або його законних представників від підписання акта перевірки не звільняє такого платника податків від обов'язку сплатити визначені контролюючим органом за результатами перевірки грошові зобов'язання. Заперечення по акту перевірки розглядаються у порядку і строки, передбачені пунктом 86.7 цієї статті. Податкове повідомлення-рішення приймається у порядку і строки, передбачені пунктом 86.8 цієї статті.</p> <p>86.7. У разі незгоди платника податків або його законних представників з висновками перевірки чи фактами і даними, викладеними в акті (довідці) перевірки, вони мають право подати свої заперечення до контролюючого органу за основним місцем обліку такого платника податків протягом п'яти робочих днів з дня отримання акта (довідки). Такі</p>	<p>органі протягом п'яти робочих днів з дня, що настає за днем закінчення установленого для проведення перевірки строку (для платників податків, які мають філії та/або перебувають на консолідованій сплаті, – протягом 10 робочих днів).</p> <p>Акт (довідка) документальної невиїзної перевірки протягом трьох робочих днів після його реєстрації вручається особисто платнику податків чи його представникам або надсилається у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу. У разі відмови платника податків або його представників від підписання акта (довідки) перевірки посадовими особами контролюючого органу складається відповідний акт, що засвідчує факт такої відмови. Відмова платника податків або його представників від підписання акта перевірки не звільняє такого платника податків від обов'язку сплатити визначені контролюючим органом за результатами перевірки грошові зобов'язання. Заперечення по акту перевірки розглядаються у порядку і строки, передбачені пунктом 86.7 цієї статті. Податкове повідомлення-рішення приймається у порядку і строки, передбачені пунктом 86.8 цієї статті.</p> <p>86.7. У разі незгоди платника податків або його представників з висновками перевірки чи фактами і даними, викладеними в акті (довідці) перевірки, вони мають право подати свої заперечення до контролюючого органу за основним місцем обліку такого платника податків протягом п'яти робочих днів з дня, наступного за днем отримання акта (довідки).</p>	
---	---	--

<p>заперечення розглядаються контролюючим органом протягом п'яти робочих днів, що настають за днем їх отримання (днем завершення перевірки, проведеної у зв'язку з необхідністю з'ясування обставин, що не були досліджені під час перевірки та зазначені у зауваженнях), та платнику податків надсилається відповідь у порядку, визначеному статтею 58 цього Кодексу для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень. Платник податку (його уповноважена особа та/або представник) має право брати участь у розгляді заперечень, про що такий платник податку зазначає у запереченнях.</p> <p>У разі якщо платник податку виявив бажання взяти участь у розгляді його заперечень до акта перевірки, контролюючий орган зобов'язаний повідомити такого платника податків про місце і час проведення такого розгляду. Таке повідомлення надсилається платнику податків не пізніше наступного робочого дня з дня отримання від нього заперечень, але не пізніше ніж за два робочих дні до дня їх розгляду.</p> <p>86.8. Податкове повідомлення-рішення приймається керівником контролюючого органу (його заступником) протягом десяти робочих днів з дня, наступного за днем вручення платнику податків акта перевірки у порядку, передбаченому статтею 58 цього Кодексу, для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень (за результатами фактичної</p>	<p>Такі заперечення розглядаються контролюючим органом протягом семи робочих днів, що настають за днем їх отримання (днем завершення перевірки, проведеної у зв'язку з необхідністю з'ясування обставин, що не були досліджені під час перевірки та зазначені у зауваженнях), та платнику податків надсилається відповідь у порядку, визначеному статтею 58 цього Кодексу для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень. Платник податку (його уповноважена особа та/або представник) має право брати участь у розгляді заперечень, про що такий платник податку зазначає у запереченнях.</p> <p>У разі якщо платник податку виявив бажання взяти участь у розгляді його заперечень до акта перевірки, зазначивши про це в запереченні, контролюючий орган зобов'язаний повідомити такого платника податків про місце і час проведення такого розгляду. Таке повідомлення надсилається платнику податків не пізніше наступного робочого дня з дня отримання від нього заперечень, але не пізніше ніж за чотири робочих дні до дня їх розгляду.</p> <p>Повідомлення повинно бути надіслано у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу.</p> <p>...</p> <p>86.8. Податкове повідомлення-рішення приймається керівником контролюючого органу (його заступником) протягом десяти робочих днів з дня, наступного за днем вручення платнику податків акта перевірки у порядку, передбаченому статтею 58 цього Кодексу, для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень (за результатами фактичної</p>	
--	---	--

<p>перевірки - з дня реєстрації (надходження) акта такої перевірки до контролюючого органу за основним місцем обліку платника податків), а за наявності заперечень посадових осіб платника податків до акта перевірки приймається з урахуванням висновку про результати розгляду заперечень до акта перевірки - протягом трьох робочих днів, наступних за днем розгляду заперечень і надання (надсилання) письмової відповіді платнику податків.</p> <p>...</p> <p>86.13 Відсутній</p>	<p>перевірки - з дня реєстрації (надходження) акта такої перевірки до контролюючого органу за основним місцем обліку платника податків), а за наявності додаткових документів, поданих в порядку пункту 44.7 статті 44 цього Кодексу, та/або заперечень посадових осіб платника податків до акта перевірки, приймається з урахуванням додаткових документів та/або висновку про результати розгляду заперечень до акта перевірки - протягом трьох робочих днів, наступних за днем розгляду заперечень і надання (надсилання) письмової відповіді платнику податків.</p> <p>86.13. Контролюючому органу забороняється направляти (доводити до відома у будь-якій іншій формі) матеріали перевірки платника податків до органів досудового розслідування, прокуратури до моменту закінчення строку сплати узгодженого грошового зобов'язання, який визначений пунктом 57.3 статті 57 цього Кодексу.</p>	<p>86.13. Контролюючому органу забороняється направляти (доводити до відома у будь-якій іншій формі) матеріали перевірки платника податків до органів досудового розслідування, прокуратури до моменту закінчення строку сплати узгодженого грошового зобов'язання, який визначений пунктом 57.3 статті 57 цього Кодексу, а також у разі сплати узгодженого грошового зобов'язання в термін, який визначений пунктом 57.3 статті 57 цього Кодексу, за виключенням випадків вилучення документів згідно Кримінально процесуального кодексу України.</p>
<p>Стаття 89. Виникнення права податкової застави</p>	<p>Стаття 89. Виникнення права податкової застави</p>	
<p>89.5. У разі якщо на момент складення акта опису майно відсутнє або його балансова вартість менша від суми податкового боргу, право податкової застави поширюється на інше майно, на яке платник податків набуде право</p>	<p>89.5. У разі якщо на момент складення акта опису майно відсутнє або його балансова вартість менша від суми податкового боргу, право податкової застави поширюється на інше майно, на яке платник податків набуде право</p>	

власності у майбутньому до погашення податкового боргу в повному обсязі. ... У разі якщо контролюючий орган приймає рішення про включення майна до акта опису, складається відповідний акт опису, один примірник якого надсилається платнику податків з повідомленням про вручення.	власності у майбутньому до погашення податкового боргу в повному обсязі. ... У разі якщо контролюючий орган приймає рішення про включення майна до акта опису, складається відповідний акт опису, один примірник якого надсилається платнику податків у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу.	
Стаття 93. Припинення податкової застави	Стаття 93. Припинення податкової застави	
93.1. Майно платника податків звільняється з податкової застави з дня: 93.1.4. отримання платником податків рішення відповідного органу про скасування раніше прийнятих рішень щодо нарахування суми грошового зобов'язання або його частини (пені та штрафних санкцій) внаслідок проведення процедури адміністративного або судового оскарження.	93.1. Майно платника податків звільняється з податкової застави з дня: 93.1.4. отримання платником податків рішення відповідного органу про визнання протиправними та/або скасування раніше прийнятих рішень щодо нарахування суми грошового зобов'язання або його частини (пені та штрафних санкцій) внаслідок проведення процедури адміністративного або судового оскарження.	
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ		
	1. Цей Закон набирає чинності з першого числа місяця, наступного за місяцем його опублікування.	
ГОСПОДАРСЬКИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ		
Стаття 35. Підстави звільнення від доказування	Стаття 35. Підстави звільнення від доказування	
4. Вирок суду в кримінальному провадженні або постанова суду у справі про адміністративне правопорушення, які набрали законної сили, є обов'язковими для господарського суду, що розглядає справу про правові наслідки дій чи бездіяльності особи, щодо якої ухвалений вирок або постанова суду, лише в питаннях, чи мало місце діяння та чи вчинене воно цією особою.	4. Вирок суду в кримінальному провадженні або постанова суду у справі про адміністративне правопорушення, які набрали законної сили, є обов'язковими для господарського суду, що розглядає справу про правові наслідки дій чи бездіяльності особи (за виключенням випадків, встановлених в абзаці другому цієї частини) , щодо якої ухвалений вирок або	4. Вирок суду в кримінальному провадженні або постанова суду у справі про адміністративне правопорушення, які набрали законної сили, є обов'язковими для господарського суду, що розглядає справу про правові наслідки дій чи бездіяльності особи, щодо якої ухвалений вирок або постанова суду (за виключенням випадків, встановлених в абзаці другому цієї частини) .

<p>Відсутня.</p>	<p>постанова суду, лише в питаннях, чи мало місце діяння та чи вчинене воно цією особою.</p> <p>Не є обов'язковим для господарського суду вирок, яким затверджено угоду про визнання винуватості щодо кримінальних правопорушень, передбачених статтями 205, 212, 212¹, 358, 366 Кримінального кодексу України, якщо в угоді про визнання винуватості зазначаються (описуються) діяння, які засуджений вчинив під час виконання покладених на нього функцій службової особи чи учасника (засновника) суб'єкта господарювання, чи описуються діяння, вчинені фізичною особою - підприємцем, особою, яка провадить незалежну професійну діяльність.</p>	<p>частини), лише в питаннях, чи мало місце діяння та чи вчинене воно цією особою.</p> <p>Не є обов'язковим для господарського суду правові наслідки дій чи бездіяльності особи, встановлені у вирокі, яким затверджено угоду про визнання винуватості щодо кримінальних правопорушень, передбачених статтями 205, 212, 212¹, 358, 366 Кримінального кодексу України, якщо в угоді про визнання винуватості зазначаються (описуються) діяння, які засуджений вчинив під час виконання покладених на нього функцій службової особи чи учасника (засновника) суб'єкта господарювання, чи описуються діяння, вчинені фізичною особою - підприємцем, особою, яка провадить незалежну професійну діяльність.</p> <p><i>Обґрунтування: щоб не було суперечності зі ст. 129 Конституції України де вказано, що основними засадами судочинства є обов'язковість РІШЕНЬ суду.</i></p>
-------------------------	--	--

КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

<p>Стаття 49. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності</p>	<p>Стаття 49. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності</p>	
<p>1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з дня вчинення нею злочину і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:</p> <p>1) два роки – у разі вчинення злочину невеликої тяжкості, за який передбачене покарання менш суворе, ніж обмеження волі;</p> <p>2) три роки – у разі вчинення злочину невеликої</p>	<p>1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з дня вчинення нею злочину і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:</p> <p>1) два роки – у разі вчинення злочину невеликої тяжкості, за який передбачене покарання менш суворе, ніж обмеження волі;</p> <p>2) три роки – у разі вчинення злочину невеликої тяжкості, за який передбачене покарання у виді</p>	<p>1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з дня вчинення нею злочину і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:</p> <p>1) два роки – у разі вчинення злочину невеликої тяжкості, за який передбачене покарання менш суворе, ніж обмеження волі;</p> <p>2) три роки – у разі вчинення злочину невеликої тяжкості, за який передбачене покарання у виді</p>

<p>тяжкості, за який передбачене покарання у виді обмеження або позбавлення волі;</p> <p>3) п'ять років – у разі вчинення злочину середньої тяжкості;</p> <p>4) десять років - у разі вчинення тяжкого злочину;</p> <p>5) п'ятнадцять років – у разі вчинення особливо тяжкого злочину.</p> <p>2. Перебіг давності зупиняється, якщо особа, що вчинила злочин, ухилилася від досудового слідства або суду. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня з'явлення особи із зізнанням або її затримання. У цьому разі особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з часу вчинення злочину минуло п'ятнадцять років.</p>	<p>обмеження або позбавлення волі;</p> <p>3) п'ять років – у разі вчинення злочину середньої тяжкості;</p> <p>4) десять років – у разі вчинення тяжкого злочину;</p> <p>5) п'ятнадцять років - у разі вчинення особливо тяжкого злочину.</p> <p>2. Перебіг давності зупиняється:</p> <p>1) якщо особа, що вчинила злочин, ухилилася від досудового слідства або суду. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня з'явлення особи із зізнанням або її затримання. У цьому разі особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з часу вчинення злочину минуло п'ятнадцять років;</p> <p>2) на період оскарження в адміністративному або судовому порядку зобов'язань зі сплати податків, зборів (обов'язковий платежів), єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.</p>	<p>обмеження або позбавлення волі;</p> <p>3) п'ять років – у разі вчинення злочину середньої тяжкості;</p> <p>4) десять років – у разі вчинення тяжкого злочину;</p> <p>5) п'ятнадцять років - у разі вчинення особливо тяжкого злочину.</p> <p>2. Перебіг давності зупиняється:</p> <p>1) якщо особа, що вчинила злочин, ухилилася від досудового слідства або суду. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня з'явлення особи із зізнанням або її затримання. У цьому разі особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з часу вчинення злочину минуло п'ятнадцять років;</p> <p>2) на період оскарження в адміністративному та/або судовому порядку неузгоджених зобов'язань (сум) зі сплати податків, зборів (обов'язковий платежів), єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня закінчення процедури адміністративного оскарження та/або моменту набрання судовим рішенням законної сили.</p> <p>Обґрунтування: технічна норма.</p>
<p>Стаття 212. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів)</p>	<p>Стаття 212. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів)</p>	
<p>1. Умисне ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), що входять в систему оподаткування, введених у встановленому законом порядку, вчинене службовою особою підприємства, установи, організації, незалежно від форми власності або особою, що займається підприємницькою діяльністю без створення юридичної особи чи будь-якою іншою особою,</p>	<p>1. Умисне ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), що входять в систему оподаткування, введених у встановленому законом порядку, вчинене службовою особою підприємства, установи, організації, незалежно від форми власності або особою, що займається підприємницькою діяльністю без створення юридичної особи чи будь-якою іншою особою,</p>	

<p>яка зобов'язана їх сплачувати, ЯКЩО ЦІ ДІЯННЯ ПРИЗВЕЛИ ДО ФАКТИЧНОГО НЕНАДХОДЖЕННЯ до бюджетів чи державних цільових фондів коштів у значних розмірах, – карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>яка зобов'язана їх сплачувати, ЯКЩО ЦІ ДІЯННЯ ПРИЗВЕЛИ ДО ФАКТИЧНОГО НЕНАДХОДЖЕННЯ до бюджетів чи державних цільових фондів коштів у значних розмірах, – карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	
<p>...</p> <p>4. Особа, яка вчинила діяння, передбачені частинами першою, другою, або діяння, передбачені частиною третьою (якщо вони призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів в особливо великих розмірах) цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона до притягнення до кримінальної відповідальності сплатила податки, збори (обов'язкові платежі), а також відшкодувала шкоду, завдану державі їх несвоєчасною сплатою (фінансові санкції, пеня).</p> <p>5. Діяння, передбачені частинами першою - третьою цієї статті, не вважаються умисним ухиленням від сплати податків, зборів</p>	<p>...</p> <p>4. Особа, яка вчинила діяння, передбачені частинами першою, другою, або діяння, передбачені частиною третьою (якщо вони призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів в особливо великих розмірах) цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо відповідні податки, збори (обов'язкові платежі), а також відшкодування шкоди, завданої державі їх несвоєчасною сплатою (штрафні санкції, пеня) сплачені в повному обсязі будь-якою особою протягом 10 календарних днів з моменту вручення особі, яка вчинила діяння передбачені цією статтею, повідомлення про підозру або копії обвинувального акту (у разі якщо між моментом вручення повідомлення про підозру та наданням обвинувального акту пройшло менше 10 календарних днів) відповідно до статті 293 Кримінального процесуального кодексу України.</p> <p>5. Діяння, передбачені частинами першою - третьою цієї статті, не вважаються умисним ухиленням від сплати податків, зборів</p>	<p>...</p> <p>4. Особа, яка вчинила діяння, передбачені частинами першою, другою, або діяння, передбачені частиною третьою (якщо вони призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів в особливо великих розмірах) цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо відповідні податки, збори (обов'язкові платежі), а також відшкодування шкоди, завданої державі їх несвоєчасною сплатою (штрафні санкції, пеня) сплачені в повному обсязі будь-якою особою до моменту вручення особі, яка вчинила діяння передбачені цією статтею, повідомлення про підозру, або протягом 10 календарних днів з моменту вручення повідомлення про підозру або копії обвинувального акту (у разі якщо між моментом вручення повідомлення про підозру та наданням обвинувального акту пройшло менше 10 календарних днів) відповідно до статті 293 Кримінального процесуального кодексу України.</p> <p><u>Обґрунтування: технічна норма.</u></p>

<p>(обов'язкових платежів), якщо платник податків досяг податкового компромісу відповідно до підрозділу 9² розділу ХХ "Перехідні положення" Податкового кодексу України.</p> <p>Примітка. Під значним розміром коштів слід розуміти суми податків, зборів і інших обов'язкових платежів, які в тисячу і більше разів перевищують установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під великим розміром коштів слід розуміти суми податків, зборів і інших обов'язкових платежів, які в три тисячі і більше разів перевищують установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під особливо великим розміром коштів слід розуміти суми податків, зборів, інших обов'язкових платежів, які в п'ять тисяч і більше разів перевищують установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>(обов'язкових платежів), якщо платник податків досяг податкового компромісу відповідно до підрозділу 9² розділу ХХ "Перехідні положення" Податкового кодексу України.</p> <p>Примітки.</p> <p>1. Під фактичним ненадходженням до бюджетів чи державних цільових фондів коштів розуміється несплата узгоджених грошових зобов'язань у встановлені законом строки.</p> <p>2. Під значним розміром коштів слід розуміти суми податків, зборів і інших обов'язкових платежів, які в дві тисячі і більше разів перевищують установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під великим розміром коштів слід розуміти суми податків, зборів і інших обов'язкових платежів, які в чотири тисячі і більше разів перевищують установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під особливо великим розміром коштів слід розуміти суми податків, зборів, інших обов'язкових платежів, які в шість тисяч і більше разів перевищують установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	
<p>Стаття 212¹. Ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування</p>	<p>Стаття 212¹. Ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування</p>	
<p>1. Умисне ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, вчинене службовою особою</p>	<p>1. Умисне ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, вчинене службовою особою</p>	

<p>підприємства, установи, організації незалежно від форми власності або особою, яка здійснює підприємницьку діяльність без створення юридичної особи, чи будь-якою іншою особою, яка зобов'язана його сплачувати, якщо таке діяння призвело до фактичного ненадходження до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування коштів у значних розмірах, –</p> <p>карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>...</p> <p>4. Особа, яка внерше вчинила діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо ВОНА до притягнення до кримінальної відповідальності сплатила єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, а також відшкодувала шкоду, завдану фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування їх несвоєчасною сплатою (штрафні санкції, пеня).</p>	<p>підприємства, установи, організації незалежно від форми власності або особою, яка здійснює підприємницьку діяльність без створення юридичної особи, чи будь-якою іншою особою, яка зобов'язана його сплачувати, якщо таке діяння призвело до фактичного ненадходження до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування коштів у значних розмірах, –</p> <p>карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>...</p> <p>4. Особа, яка вчинила діяння, передбачені частинами першою, другою, або діяння, передбачені частиною третьою (якщо вони призвели до фактичного ненадходження до <u>бюджетів чи державних цільових</u> фондів коштів в особливо великих розмірах) цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та шкода, завдана фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування їх несвоєчасною сплатою (штрафні санкції, пеня) сплачені в повному обсязі будь-якою особою протягом 10 календарних днів з моменту вручення особі, яка вчинила діяння, передбачені цією статтею, повідомлення про підозру або копії обвинувального акту (у разі якщо між моментом вручення повідомлення про підозру та наданням обвинувального акту пройшло менше 10 календарних днів)</p>	<p>...</p> <p>4. Особа, яка вчинила діяння, передбачені частинами першою, другою, або діяння, передбачені частиною третьою (якщо вони призвели до фактичного ненадходження до фондів <u>загальнообов'язкового державного соціального страхування</u> коштів в особливо великих розмірах) цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та шкода, завдана фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування їх несвоєчасною сплатою (штрафні санкції, пеня) сплачені в повному обсязі будь-якою особою до моменту вручення особі, яка вчинила діяння передбачені цією статтею, повідомлення про підозру, або протягом 10 календарних днів з моменту вручення повідомлення про підозру або копії обвинувального акту (у разі якщо між</p>
--	--	---

<p>Примітка. Під значним розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, які в тисячу і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під великим розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, які в три тисячі і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під особливо великим розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, які в п'ять тисяч і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>відповідно до статті 293 Кримінального процесуального кодексу України.</p> <p>Примітки.</p> <p>1. Під фактичним ненадходженням до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування коштів розуміється несплата узгоджених зобов'язань у встановлені законом строки.</p> <p>2. Під значним розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, які в дві тисячі і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під великим розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, які в чотири тисячі і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під особливо великим розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, які в шість тисяч і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>моментом вручення повідомлення про підозру та наданням обвинувального акту пройшло менше 10 календарних днів) відповідно до статті 293 Кримінального процесуального кодексу України.</p> <p><u>Обґрунтування: технічна норма.</u></p>
ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ		
<p>Стаття 61. Підстави звільнення від доказування</p>	<p>Стаття 61. Підстави звільнення від доказування</p>	<p>Стаття 61. Підстави звільнення від доказування</p>
<p>4. Вирок у кримінальному провадженні, що набрав законної сили, або постанова суду у</p>	<p>4. Вирок у кримінальному провадженні, що набрав законної сили, або постанова суду у</p>	

<p>справі про адміністративне правопорушення обов'язкові для суду, що розглядає справу про цивільно-правові наслідки дій особи, стосовно якої ухвалено вирок або постанову суду, з питань, чи мали місце ці дії та чи вчинені вони цією особою.</p> <p>Відсутня</p>	<p>справі про адміністративне правопорушення обов'язкові для суду, що розглядає справу про цивільно-правові наслідки дій особи, стосовно якої ухвалено вирок або постанову суду (за виключенням випадків, встановлених в абзаці другому цієї частини), з питань, чи мали місце ці дії та чи вчинені вони цією особою.</p> <p>Не є обов'язковим для суду вирок, яким затверджено угоду про визнання винуватості щодо кримінальних правопорушень, передбачених статтями 205, 212, 212¹, 358, 366 Кримінального кодексу України, якщо в угоді про визнання винуватості зазначаються (описуються) діяння, які засуджений вчинив під час виконання покладених на нього функцій службової особи чи учасника (засновника) суб'єкта господарювання, чи описуються діяння, вчинені фізичною особою - підприємцем, особою, яка провадить незалежну професійну діяльність.</p>	<p>Не є обов'язковим для суду правові наслідки дій чи бездіяльності особи, встановлені у вирокі, яким затверджено угоду про визнання винуватості щодо кримінальних правопорушень, передбачених статтями 205, 212, 212¹, 358, 366 Кримінального кодексу України, якщо в угоді про визнання винуватості зазначаються (описуються) діяння, які засуджений вчинив під час виконання покладених на нього функцій службової особи чи учасника (засновника) суб'єкта господарювання, чи описуються діяння, вчинені фізичною особою - підприємцем, особою, яка провадить незалежну професійну діяльність.</p> <p><i>Обґрунтування: технічна норма.</i></p>
--	--	---

КОДЕКС АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ

<p>Стаття 72. Підстави для звільнення від доказування</p> <p>...</p> <p>4. Вирок суду у кримінальному провадженні або постанову суду у справі про адміністративний проступок, які набрали законної сили, є обов'язковими для адміністративного суду, що розглядає справу про правові наслідки дій чи бездіяльності особи, щодо якої ухвалений вирок або постанову суду, лише в питаннях, чи мало місце діяння та чи вчинене воно цією особою.</p>	<p>Стаття 72. Підстави для звільнення від доказування</p> <p>...</p> <p>4. Вирок суду у кримінальному провадженні або постанову суду у справі про адміністративний проступок, які набрали законної сили, є обов'язковими для адміністративного суду, що розглядає справу про правові наслідки дій чи бездіяльності особи, щодо якої ухвалений вирок або постанову суду (за виключенням випадків, встановлених в абзаці другому цієї</p>	
--	---	--

	<p>частини), лише в питаннях, чи мало місце діяння та чи вчинене воно цією особою.</p> <p>Не є обов'язковим для адміністративного суду вирок, яким затверджено угоду про визнання винуватості щодо кримінальних правопорушень, передбачених статтями 205, 212, 212¹, 358, 366 Кримінального кодексу України, якщо в угоді про визнання винуватості зазначаються (описуються) діяння, які засуджений вчинив під час виконання покладених на нього функцій службової особи чи учасника (засновника) суб'єкта господарювання, чи описуються діяння, вчинені фізичною особою - підприємцем, особою, яка провадить незалежну професійну діяльність.</p>	<p>Не є обов'язковим для адміністративного суду правові наслідки дій чи бездіяльності особи, встановлені у вирокі, яким затверджено угоду про визнання винуватості щодо кримінальних правопорушень, передбачених статтями 205, 212, 212¹, 358, 366 Кримінального кодексу України, якщо в угоді про визнання винуватості зазначаються (описуються) діяння, які засуджений вчинив під час виконання покладених на нього функцій службової особи чи учасника (засновника) суб'єкта господарювання, чи описуються діяння, вчинені фізичною особою - підприємцем, особою, яка провадить незалежну професійну діяльність.</p> <p><i>Обґрунтування: технічна норма.</i></p>
<p>Стаття 162. Повноваження суду при вирішенні справи</p>	<p>Стаття 162. Повноваження суду при вирішенні справи</p>	
<p>1. При вирішенні справи по суті суд може задовольнити адміністративний позов повністю або частково чи відмовити в його задоволенні повністю або частково.</p> <p>2. У разі задоволення адміністративного позову суд може прийняти постанову про:</p> <p>1) визнання протиправними рішення суб'єкта владних повноважень чи окремих його положень, дій чи бездіяльності і про скасування або визнання нечинним рішення чи окремих його положень, про поворот виконання цього рішення чи окремих його положень із зазначенням способу його здійснення;</p>	<p>1. При вирішенні справи по суті суд може задовольнити адміністративний позов повністю або частково чи відмовити в його задоволенні повністю або частково.</p> <p>2. У разі задоволення адміністративного позову суд може прийняти постанову про:</p> <p>1) визнання протиправними рішень суб'єкта владних повноважень чи окремих його положень, дій чи бездіяльності, про скасування або визнання нечинним рішень чи окремих його положень, про поворот виконання цього рішення чи окремих його положень із зазначенням способу його здійснення;</p>	
<p>КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ</p>		

<p>Стаття 40. Слідчий органу досудового розслідування</p>	<p>Стаття 40. Слідчий органу досудового розслідування</p>	
<p>4. Слідчий зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які надаються у письмовій формі. Невиконання слідчим законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність.</p>	<p>4. Слідчий зобов'язаний:</p> <p>1) виконувати доручення та вказівки прокурора, які надаються у письмовій формі. Невиконання слідчим законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність;</p> <p>2) після початку досудового розслідування щодо діянь, кваліфікованих за статтею 212 чи 212¹ Кримінального кодексу України, перевірити чи грошове зобов'язання (недоїмка) визначене податковим повідомленням-рішенням (вимогою) контролюючого органу:</p> <p>а) є неузгодженим;</p> <p>б) визнане протиправним та/або скасоване;</p> <p>в) сплачене у повному обсязі будь-якою особою протягом строку, встановленого пунктом 57.3 статті 57 Податкового Кодексу України (частиною четвертою статті 25 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»).</p> <p>У випадку встановлення однієї з обставин, передбачених цим пунктом, кримінальне провадження повинно бути закрито протягом п'яти робочих днів з моменту, як стало відомо про таку обставину.</p>	<p>4. Слідчий зобов'язаний:</p> <p>1) виконувати доручення та вказівки прокурора, які надаються у письмовій формі. Невиконання слідчим законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність;</p> <p>2) після початку досудового розслідування щодо діянь, кваліфікованих за статтею 212 чи 212¹ Кримінального кодексу України, перевірити чи грошове зобов'язання (недоїмка) визначене податковим повідомленням-рішенням (вимогою) контролюючого органу:</p> <p>а) є неузгодженим;</p> <p>б) визнане протиправним та/або скасоване;</p> <p>в) сплачене у повному обсязі будь-якою особою протягом строку, встановленого пунктом 57.3 статті 57 Податкового Кодексу України (частиною четвертою статті 25 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»).</p> <p>У випадку встановлення однієї з обставин, передбачених цим пунктом, кримінальне провадження повинно бути закрито протягом п'яти робочих днів з моменту, як стало відомо про таку обставину.</p> <p><i>(Обґрунтування: технічна норма - абзац перенесений до ст. 284 КПК України де вказані підстави закриття кримінального провадження).</i></p>
<p>Стаття 110. Процесуальні рішення</p>	<p>Стаття 110. Процесуальні рішення</p>	

<p>1. Процесуальними рішеннями є всі рішення органів досудового розслідування, прокурора, слідчого судді, суду.</p> <p>2. Судове рішення приймається у формі ухвали, постанови або вироку, які мають відповідати вимогам, передбаченим статтями 369, 371-374 цього Кодексу.</p>	<p>1. Процесуальними рішеннями є всі рішення органів досудового розслідування, прокурора, <u>слідчого судді</u>, суду.</p> <p>2. Судове рішення слідчого судді, суду приймається у формі ухвали, постанови або вироку, які мають відповідати вимогам, передбаченим статтями 369, 371-374 цього Кодексу.</p>	
<p>Стаття 175. Виконання ухвали про арешт майна</p>	<p>Стаття 175. Виконання ухвали про арешт <u>або скасування арешту майна</u></p>	
<p>1. Ухвала про арешт майна виконується негайно слідчим, прокурором.</p>	<p>1. Ухвала про арешт або скасування арешту майна виконується негайно слідчим, прокурором.</p>	
<p>Стаття 220. Розгляд клопотань під час досудового розслідування</p> <p>1. Клопотання сторони захисту, потерпілого і його представника чи законного представника, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, про виконання будь-яких процесуальних дій слідчий, прокурор зобов'язані розглянути в строк не більше трьох днів з моменту подання і задовольнити їх за наявності відповідних підстав.</p> <p>2. Про результати розгляду клопотання повідомляється особа, яка заявила клопотання. Про повну або часткову відмову в задоволенні клопотання виноситься вмотивована постанова, копія якої вручається особі, яка заявила клопотання, а у разі неможливості вручення з</p>		<p>Стаття 220. Розгляд клопотань під час досудового розслідування</p> <p>1. Клопотання сторони захисту, потерпілого і його представника чи законного представника, особи (представника юридичної особи, службової особи юридичної особи, яка зобов'язана сплачувати податки та збори, захисника), щодо якої контролюючим органом визначене грошове зобов'язання (недоїмка), у зв'язку з яким проводиться досудове розслідування, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, про виконання будь-яких процесуальних дій слідчий, прокурор зобов'язані розглянути в строк не більше трьох днів з моменту подання і задовольнити їх за наявності відповідних підстав.</p> <p>2. Про результати розгляду клопотання повідомляється особа, яка заявила клопотання. Про повну або часткову відмову в задоволенні клопотання виноситься вмотивована постанова, копія якої вручається особі, яка заявила клопотання, а у разі неможливості вручення з</p>

об'єктивних причин - надсилається їй.		об'єктивних причин - надсилається їй.
Стаття 284. Закриття кримінального провадження та провадження щодо юридичної особи	Стаття 284. Закриття кримінального провадження та провадження щодо юридичної особи	
<p>1. Кримінальне провадження закривається в разі, якщо:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) встановлена відсутність події кримінального правопорушення; 2) встановлена відсутність в діянні складу кримінального правопорушення; 3) не встановлені достатні докази для доведення винуватості особи в суді і вичерпані можливості їх отримати; 4) набрав чинності закон, яким скасована кримінальна відповідальність за діяння, вчинене особою; 5) помер підозрюваний, обвинувачений, крім випадків, якщо провадження є необхідним для реабілітації померлого; 6) існує вирок по тому самому обвинуваченню, що набрав законної сили, або постановлена ухвала суду про закриття кримінального провадження по тому самому обвинуваченню; 7) потерпілий, а у випадках, передбачених цим Кодексом, його представник відмовився від обвинувачення у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення; 8) стосовно кримінального правопорушення, щодо якого не отримано згоди держави, яка видала особу; 9) стосовно податкових зобов'язань особи, яка вчинила дії, передбачені статтею 212 Кримінального кодексу України, досягнутий податковий компроміс відповідно до підрозділу 9² розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України. 	<p>1. Кримінальне провадження закривається в разі, якщо:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) встановлена відсутність події кримінального правопорушення; 2) встановлена відсутність в діянні складу кримінального правопорушення; 3) не встановлені достатні докази для доведення винуватості особи в суді і вичерпані можливості їх отримати; 4) набрав чинності закон, яким скасована кримінальна відповідальність за діяння, вчинене особою; 5) помер підозрюваний, обвинувачений, крім випадків, якщо провадження є необхідним для реабілітації померлого; 6) існує вирок по тому самому обвинуваченню, що набрав законної сили, або постановлена ухвала суду про закриття кримінального провадження по тому самому обвинуваченню; 7) потерпілий, а у випадках, передбачених цим Кодексом, його представник відмовився від обвинувачення у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення; 8) стосовно кримінального правопорушення, щодо якого не отримано згоди держави, яка видала особу; 9) стосовно податкових зобов'язань особи, яка вчинила дії, передбачені статтею 212 Кримінального кодексу України, досягнутий податковий компроміс відповідно до підрозділу 9² розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України; 	

<p>10) відсутня.</p> <p>2. Кримінальне провадження закривається судом:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) у зв'язку зі звільненням особи від кримінальної відповідальності; 2) якщо прокурор відмовився від підтримання державного обвинувачення, за винятком випадків, передбачених цим Кодексом; 3) досягнуто податковий компроміс у справах про кримінальні правопорушення, передбачені статтею 212 Кримінального кодексу України, відповідно до підрозділу 9 2 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України. <p>...</p> <p>4. Про закриття кримінального провадження слідчий, прокурор приймає постанову, яку може бути оскаржено у порядку, встановленому цим Кодексом.</p> <p>Слідчий приймає постанову про закриття кримінального провадження з підстав, передбачених пунктами 1, 2, 4, 9 частини першої цієї статті, якщо в цьому кримінальному провадженні жодній особі не повідомлялося про підозру.</p> <p>Прокурор приймає постанову про закриття кримінального провадження щодо підозрюваного з підстав, передбачених частиною першою цієї статті.</p>	<p>10) встановлена наявність однієї з обставин, вказаних в пункті 2 частини четвертої статті 40 цього Кодексу.</p> <p>2. Кримінальне провадження закривається судом:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) у зв'язку зі звільненням особи від кримінальної відповідальності; 2) якщо прокурор відмовився від підтримання державного обвинувачення, за винятком випадків, передбачених цим Кодексом; 3) досягнуто податковий компроміс у справах про кримінальні правопорушення, передбачені статтею 212 Кримінального кодексу України, відповідно до підрозділу 9 2 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України; 4) якщо встановлена наявність однієї з обставин, вказаних в пункті 2 частини четвертої статті 40 цього Кодексу. <p>...</p> <p>4. Про закриття кримінального провадження слідчий, прокурор приймає постанову, яку може бути оскаржено у порядку, встановленому цим Кодексом.</p> <p>Слідчий приймає постанову про закриття кримінального провадження з підстав, передбачених пунктами 1, 2, 4, 9, 10 частини першої цієї статті, якщо в цьому кримінальному провадженні жодній особі не повідомлялося про підозру.</p> <p>Прокурор приймає постанову про закриття кримінального провадження щодо підозрюваного з підстав, передбачених частиною першою цієї статті.</p>	<p>10) встановлена наявність однієї з обставин, вказаних в пункті 2 частини четвертої статті 40 цього Кодексу.</p> <p>...</p> <p>4. Про закриття кримінального провадження слідчий, прокурор приймає постанову, яку може бути оскаржено у порядку, встановленому цим Кодексом.</p> <p>Слідчий приймає постанову про закриття кримінального провадження з підстав, передбачених пунктами 1, 2, 4, 9, 10 частини першої цієї статті, якщо в цьому кримінальному провадженні жодній особі не повідомлялося про підозру.</p> <p>Прокурор приймає постанову про закриття кримінального провадження щодо підозрюваного з підстав, передбачених частиною першою цієї статті.</p>
--	---	---

<p>...</p> <p>6. Копія постанови слідчого про закриття кримінального провадження надсилається заявнику, потерпілому, прокурору. Прокурор протягом двадцяти днів з моменту отримання копії постанови має право її скасувати у зв'язку з незаконністю чи необґрунтованістю. Постанова слідчого про закриття кримінального провадження також може бути скасована прокурором за скаргою заявника, потерпілого, якщо така скарга подана протягом десяти днів з моменту отримання заявником, потерпілим копії постанови.</p> <p>Копія постанови прокурора про закриття кримінального провадження та/або провадження щодо юридичної особи надсилається заявнику, потерпілому, його представнику, підозрюваному, захиснику, представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.</p> <p>7. Якщо обставини, передбачені пунктами 1, 2 частини першої цієї статті, виявляються під час судового розгляду, суд зобов'язаний ухвалити</p>	<p>7. Якщо обставини, передбачені пунктами 1, 2 частини першої цієї статті, виявляються під час судового розгляду, суд зобов'язаний ухвалити</p>	<p>Кримінальне провадження з підстав, передбачених пунктами 1-9 частини першої цієї статті закривається протягом розумного строку, а з підстав, передбачених пунктом 10 цієї статті не пізніше п'яти робочих днів з моменту, як стало відомо про наявність даної підстави.</p> <p>...</p> <p>6. Копія постанови слідчого про закриття кримінального провадження надсилається заявнику, потерпілому, прокурору, особі, яка зобов'язана сплачувати податки та збори, щодо якої контролюючим органом визначене грошове зобов'язання (недоїмка) та у зв'язку з яким проводилось досудове розслідування. Прокурор протягом двадцяти днів з моменту отримання копії постанови має право її скасувати у зв'язку з незаконністю чи необґрунтованістю. Постанова слідчого про закриття кримінального провадження також може бути скасована прокурором за скаргою заявника, потерпілого, якщо така скарга подана протягом десяти днів з моменту отримання заявником, потерпілим копії постанови.</p> <p>Копія постанови прокурора про закриття кримінального провадження та/або провадження щодо юридичної особи надсилається заявнику, потерпілому, його представнику, підозрюваному, захиснику, представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.</p>
--	--	---

<p>виправдувальний вирок.</p> <p>Якщо обставини, передбачені пунктами 5, 6, 7, 8, 9 частини першої цієї статті, виявляються під час судового провадження, а також у випадку, передбаченому пунктами 2, 3 частини другої цієї статті, суд постановляє ухвалу про закриття кримінального провадження.</p> <p>8. Закриття кримінального провадження або ухвалення вироку з підстави, передбаченої пунктом 1 частини другої цієї статті, не допускається, якщо підозрюваний, обвинувачений проти цього заперечує. В цьому разі кримінальне провадження продовжується в загальному порядку, передбаченому цим Кодексом.</p> <p>9. Ухвала суду про закриття кримінального провадження може бути оскаржена в апеляційному порядку.</p>	<p>виправдувальний вирок.</p> <p>Якщо обставини, передбачені пунктами 5, 6, 7, 8, 9, 10 частини першої цієї статті, виявляються під час судового провадження, а також у випадку, передбаченому пунктами 2, 3, 4 частини другої цієї статті, суд постановляє ухвалу про закриття кримінального провадження.</p> <p>8. Закриття кримінального провадження або ухвалення вироку з підстави, передбаченої пунктом 1 частини другої цієї статті, не допускається, якщо підозрюваний, обвинувачений проти цього заперечує. В цьому разі кримінальне провадження продовжується в загальному порядку, передбаченому цим Кодексом.</p> <p>9. Ухвала суду про закриття кримінального провадження може бути оскаржена в апеляційному порядку.</p>	
<p>Стаття 303. Рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, та право на оскарження</p>	<p>Стаття 303. Рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, та право на оскарження</p>	
<p>1. На досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора:</p> <p>1) бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, у неповерненні тимчасово вилученого майна згідно з вимогами статті 169 цього Кодексу, а також у нездійсненні інших процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений цим</p>	<p>1. На досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора:</p> <p>1) бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, у неповерненні тимчасово вилученого майна згідно з вимогами статті 169 цього Кодексу, не закритті кримінального провадження відповідно до пункту 10 частини першої статті 284 цього</p>	<p>1. На досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора:</p> <p>1) бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, у неповерненні тимчасово вилученого майна згідно з вимогами статті 169 цього Кодексу, а також у нездійсненні інших процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений цим</p>

<p>Кодексом строк, - заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, володільцем тимчасово вилученого майна;</p>	<p>Кодексу, а також у нездійсненні інших процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений цим Кодексом строк, - заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, володільцем тимчасово вилученого майна, особою (її представником, службовою особою юридичної особи, яка зобов'язана сплачувати податки та збори чи її захисником), щодо якої контролюючим органом визначене грошове зобов'язання (недоїмка), у зв'язку з яким було розпочате кримінальне провадження чи проводиться досудове розслідування стосовно діянь, кваліфікованих за статтею 212 чи 212¹ Кримінального кодексу України;</p>	<p>Кодексом строк, - заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, володільцем тимчасово вилученого майна, особою (її представником, службовою особою юридичної особи, яка зобов'язана сплачувати податки та збори, її захисником), щодо якої контролюючим органом визначене грошове зобов'язання (недоїмка), у зв'язку з яким проводиться досудове розслідування стосовно діянь, кваліфікованих за статтею 212 чи 212¹ Кримінального кодексу України;</p> <p><u>Обґрунтування:</u> <i>технічна норма так як в Кодексі вказані підстави звернення до слідчого судді "нездійснення інших процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений цим Кодексом".</i></p> <p><i>Тому нову підставу незакриття кримінального провадження по ст. 212, ст. 212¹ КК немає сенсу додавати.</i></p>
<p>Стаття 347. Початок судового розгляду</p>	<p>Стаття 347. Початок судового розгляду</p>	
<p>2. Судовий розгляд починається з оголошення прокурором короткого викладу обвинувального акта, якщо учасники судового провадження не заявили клопотання про оголошення обвинувального акта в повному обсязі.</p> <p>3. Якщо в кримінальному провадженні пред'явлено цивільний позов, цивільний позивач або його представник чи законний представник, а в разі їх відсутності - головуєчий оголошує короткий виклад позовної заяви, якщо учасники судового провадження не заявили клопотання про її</p>	<p>2. Судовий розгляд починається з оголошення прокурором короткого викладу обвинувального акта, якщо учасники судового провадження не заявили клопотання про оголошення обвинувального акта в повному обсязі.</p> <p>3. Якщо в кримінальному провадженні пред'явлено цивільний позов, цивільний позивач або його представник чи законний представник, а в разі їх відсутності - головуєчий оголошує короткий виклад позовної заяви, якщо учасники судового провадження не заявили клопотання про її</p>	

оголошення в повному обсязі. 4. Відсутня.	оголошення в повному обсязі. 4. Після оголошення викладу обвинувального акту та цивільного позову (у разі наявності) обвинувачений (підсудний) і захисник мають право надати усні та письмові пояснення в порядку статті 20 цього Кодексу.	
Стаття 380. Роз'яснення судового рішення	Стаття 380. Роз'яснення судового рішення	
1. Якщо судове рішення є незрозумілим, суд, який його ухвалив, за заявою учасника судового провадження чи органу виконання судового рішення ухвалою роз'яснює своє рішення, не змінюючи при цьому його зміст.	1. Якщо судове рішення є незрозумілим, суд, який його ухвалив, за заявою учасника судового провадження, чи органу виконання судового рішення або особи, прав, свобод чи інтересів якої воно стосується ухвалою роз'яснює своє рішення, не змінюючи при цьому його зміст.	
Стаття 394. Особливості апеляційного оскарження окремих судових рішень	Стаття 394. Особливості апеляційного оскарження окремих судових рішень	
... 4. Вирок суду першої інстанції на підставі угоди між прокурором та підозрюваним, обвинуваченим про визнання винуватості може бути оскаржений: 1) обвинуваченим, його захисником, законним представником виключно з підстав: призначення судом покарання, суворішого, ніж узгоджене сторонами угоди; ухвалення вироку без його згоди на призначення покарання; невиконання судом вимог, встановлених частинами четвертою, шостою, сьомою статті 474 цього Кодексу, в тому числі нероз'яснення йому наслідків укладення угоди; 2) прокурором виключно з підстав: призначення судом покарання, менш суворого, ніж узгоджене сторонами угоди; затвердження судом угоди у провадженні, в якому згідно з частиною четвертою статті 469 цього Кодексу угода не може бути укладена.	... 4. Вирок суду першої інстанції на підставі угоди між прокурором та підозрюваним, обвинуваченим про визнання винуватості може бути оскаржений: 1) обвинуваченим, його захисником, законним представником виключно з підстав: призначення судом покарання, суворішого, ніж узгоджене сторонами угоди; ухвалення вироку без його згоди на призначення покарання; невиконання судом вимог, встановлених частинами четвертою, шостою, сьомою статті 474 цього Кодексу, в тому числі нероз'яснення йому наслідків укладення угоди; 2) прокурором виключно з підстав: призначення судом покарання, менш суворого, ніж узгоджене сторонами угоди; затвердження судом угоди у провадженні, в якому згідно з частиною четвертою статті 469 цього Кодексу угода не може бути укладена;	

	3) іншою особою, права, свободи чи інтереси якої порушує зміст угоди, виключно з підстав невиконання судом вимог, встановлених пунктом 3 частини сьомої статті 474 цього Кодексу.	
Стаття 396. Вимоги до апеляційної скарги	Стаття 396. Вимоги до апеляційної скарги	
... 6. До апеляційної скарги та доданих до неї письмових матеріалів надаються копії в кількості, необхідній для їх надіслання сторонам кримінального провадження та іншим учасникам судового провадження, інтересів яких стосується апеляційна скарга. Цей обов'язок не поширюється на обвинуваченого, який перебуває під домашнім арештом або тримається під вартою.	... 6. До апеляційної скарги та доданих до неї письмових матеріалів надаються копії в кількості, необхідній для їх надіслання сторонам кримінального провадження, цивільним позивачам, цивільним відповідачам та їх представникам, представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, особі, стосовно якої розглядається питання про видачу до іноземної держави (екстрадицію), заявнику. Цей обов'язок не поширюється на обвинуваченого, який перебуває під домашнім арештом або тримається під вартою.	
Стаття 399. Залишення апеляційної скарги без руху, її повернення або відмова відкриття провадження	Стаття 399. Залишення апеляційної скарги без руху, її повернення або відмова відкриття провадження	
1. Суддя-доповідач, встановивши, що апеляційну скаргу на вирок чи ухвалу суду першої інстанції подано без додержання вимог, передбачених статтею 396 цього Кодексу, постановляє ухвалу про залишення апеляційної скарги без руху, в якій зазначаються недоліки скарги і встановлюється достатній строк для їх усунення, який не може перевищувати п'ятнадцяти днів з дня отримання ухвали особою, яка подала апеляційну скаргу. Копія ухвали про залишення апеляційної скарги без руху невідкладно надсилається особі, яка подала апеляційну скаргу.	1. Суддя-доповідач, встановивши, що апеляційну скаргу на вирок чи ухвалу суду першої інстанції подано без додержання вимог, передбачених статтею 396 цього Кодексу, постановляє ухвалу про залишення апеляційної скарги без руху, в якій зазначаються недоліки скарги, спосіб їх усунення і встановлюється достатній строк для їх усунення, який не може перевищувати п'ятнадцяти днів з дня отримання ухвали особою, яка подала апеляційну скаргу. Копія ухвали про залишення апеляційної скарги без руху невідкладно надсилається особі, яка подала апеляційну	

	скаргу.	
Стаття 424. Судові рішення, які можуть бути оскаржені в касаційному порядку	Стаття 424. Судові рішення, які можуть бути оскаржені в касаційному порядку	
<p>...</p> <p>3. Вирок суду першої інстанції на підставі угоди після його перегляду в апеляційному порядку, а також судове рішення суду апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги на такий вирок можуть бути оскаржені в касаційному порядку:</p> <p>1) засудженим, його захисником, законним представником виключно з підстав: призначення судом покарання, суворішого, ніж узгоджене сторонами угоди; ухвалення вироку без згоди засудженого на призначення покарання; невиконання судом вимог, встановлених частинами четвертою – сьомою статті 474 цього Кодексу, у тому числі нероз'яснення засудженому наслідків укладення угоди;</p> <p>2) потерпілим, його представником, законним представником виключно з підстав: призначення судом покарання менш суворого, ніж узгоджене сторонами угоди; ухвалення вироку без згоди потерпілого на призначення покарання; невиконання судом вимог, встановлених частинами шостою чи сьомою статті 474 цього Кодексу; нероз'яснення потерпілому наслідків укладення угоди;</p> <p>3) прокурором виключно з підстав: призначення судом покарання менш суворого, ніж узгоджене сторонами угоди; затвердження судом угоди у провадженні, в якому згідно з частиною четвертою статті 469 цього Кодексу угода не може бути укладена.</p>	<p>...</p> <p>3. Вирок суду першої інстанції на підставі угоди після його перегляду в апеляційному порядку, а також судове рішення суду апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги на такий вирок можуть бути оскаржені в касаційному порядку:</p> <p>1) засудженим, його захисником, законним представником виключно з підстав: призначення судом покарання, суворішого, ніж узгоджене сторонами угоди; ухвалення вироку без згоди засудженого на призначення покарання; невиконання судом вимог, встановлених частинами четвертою – сьомою статті 474 цього Кодексу, у тому числі нероз'яснення засудженому наслідків укладення угоди;</p> <p>2) потерпілим, його представником, законним представником виключно з підстав: призначення судом покарання менш суворого, ніж узгоджене сторонами угоди; ухвалення вироку без згоди потерпілого на призначення покарання; невиконання судом вимог, встановлених частинами шостою чи сьомою статті 474 цього Кодексу; нероз'яснення потерпілому наслідків укладення угоди;</p> <p>3) прокурором виключно з підстав: призначення судом покарання менш суворого, ніж узгоджене сторонами угоди; затвердження судом угоди у провадженні, в якому згідно з частиною четвертою статті 469 цього Кодексу угода не може бути укладена;</p> <p>4) іншою особою, права, свободи чи інтереси</p>	

	якої порушує зміст угоди, виключно з підстав невиконання судом вимог, встановлених пунктом 3 частини сьомої статті 474 цього Кодексу.	
Стаття 425. Право на касаційне оскарження	Стаття 425. Право на касаційне оскарження	
<p>1. Касаційну скаргу мають право подати:</p> <p>1) засуджений, його законний представник чи захисник – у частині, що стосується інтересів засудженого;</p> <p>2) виправданий, його законний представник чи захисник – у частині мотивів і підстав виправдання;</p> <p>3) підозрюваний, обвинувачений, його законний представник чи захисник;</p> <p>4) законний представник, захисник неповнолітнього чи сам неповнолітній, щодо якого вирішувалося питання про застосування примусових заходів виховного характеру, – в частині, що стосується інтересів неповнолітнього;</p> <p>5) законний представник чи захисник особи, щодо якої вирішувалося питання про застосування примусових заходів медичного характеру;</p> <p>6) прокурор;</p> <p>7) потерпілий або його законний представник чи представник – у частині, що стосується інтересів потерпілого, але в межах вимог, заявлених ними в суді першої інстанції;</p> <p>8) цивільний позивач, його представник або законний представник – у частині, що стосується вирішення цивільного позову;</p> <p>9) цивільний відповідач або його представник - у частині, що стосується вирішення цивільного позову;</p> <p>10) представник юридичної особи, щодо якої</p>	<p>1. Касаційну скаргу мають право подати:</p> <p>1) засуджений, його законний представник чи захисник – у частині, що стосується інтересів засудженого;</p> <p>2) виправданий, його законний представник чи захисник – у частині мотивів і підстав виправдання;</p> <p>3) підозрюваний, обвинувачений, його законний представник чи захисник;</p> <p>4) законний представник, захисник неповнолітнього чи сам неповнолітній, щодо якого вирішувалося питання про застосування примусових заходів виховного характеру, – в частині, що стосується інтересів неповнолітнього;</p> <p>5) законний представник чи захисник особи, щодо якої вирішувалося питання про застосування примусових заходів медичного характеру;</p> <p>6) прокурор;</p> <p>7) потерпілий або його законний представник чи представник – у частині, що стосується інтересів потерпілого, але в межах вимог, заявлених ними в суді першої інстанції;</p> <p>8) цивільний позивач, його представник або законний представник – у частині, що стосується вирішення цивільного позову;</p> <p>9) цивільний відповідач або його представник - у частині, що стосується вирішення цивільного позову;</p> <p>10) представник юридичної особи, щодо якої</p>	

здійснюється провадження, – у частині, що стосується інтересів юридичної особи.	здійснюється провадження, – у частині, що стосується інтересів юридичної особи; 11) інші особи у випадках, передбачених цим Кодексом.	
Стаття 427. Вимоги до касаційної скарги	Стаття 427. Вимоги до касаційної скарги	
<p>3. Якщо особа не бажає брати участі у касаційному розгляді, вона зазначає це в касаційній скарзі.</p> <p>...</p> <p>5. До касаційної скарги додаються копії судових рішень, які оскаржуються.</p> <p>...</p> <p>6. До касаційної скарги додаються її копії з додатками в кількості, необхідній для надіслання сторонам кримінального провадження і учасникам судового провадження. Ця вимога не поширюється на засудженого, який тримається під вартою.</p>	<p>3. Якщо особа бажає брати участь у касаційному розгляді, вона зазначає про це в касаційній скарзі.</p> <p>...</p> <p>5. До касаційної скарги додаються:</p> <p>1) копії скарги з додатками в кількості, необхідній для надіслання сторонам кримінального провадження, цивільним позивачам, цивільним відповідачам та їх представникам, представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, особі, стосовно якої розглядається питання про видачу до іноземної держави (екстрадицію), заявнику. Ця вимога не поширюється на засудженого, який тримається під вартою;</p> <p>2) копії судових рішень, які оскаржуються.</p> <p>6. Виключено.</p>	
Стаття 429. Залишення касаційної скарги без руху або її повернення	Стаття 429. Залишення касаційної скарги без руху або її повернення	
<p>1. Суд касаційної інстанції, встановивши, що касаційну скаргу подано без додержання вимог, передбачених статтею 427 цього Кодексу, постановляє ухвалу про залишення касаційної скарги без руху, в якій зазначаються недоліки касаційної скарги і встановлюється строк, необхідний для їх усунення, що не може перевищувати п'ятнадцяти днів з дня отримання ухвали особою, яка подала касаційну</p>	<p>1. Суд касаційної інстанції, встановивши, що касаційну скаргу подано без додержання вимог, передбачених статтею 427 цього Кодексу, постановляє ухвалу про залишення касаційної скарги без руху, в якій зазначаються недоліки касаційної скарги, спосіб їх усунення і встановлюється строк, необхідний для їх усунення, що не може перевищувати п'ятнадцяти днів з дня отримання ухвали</p>	

<p>скаргу.</p> <p>Копія ухвали про залишення касаційної скарги без руху невідкладно надсилається особі, яка подала касаційну скаргу.</p>	<p>особою, яка подала касаційну скаргу.</p> <p>Копія ухвали про залишення касаційної скарги без руху невідкладно надсилається особі, яка подала касаційну скаргу.</p>	
<p>Стаття 450. Перевірка відповідності заяви вимогам цього Кодексу</p>	<p>Стаття 450. Перевірка відповідності заяви вимогам цього Кодексу</p>	
<p>1. Заява про перегляд судового рішення реєструється в день її надходження та не пізніше наступного дня передається судді-доповідачу.</p> <p>2. Суддя-доповідач протягом трьох днів здійснює перевірку відповідності заяви вимогам цього Кодексу. У разі якщо заяву подано без додержання вимог статей 448 і 449 цього Кодексу, заявник письмово повідомляється про недоліки заяви та строк, протягом якого він зобов'язаний їх усунути.</p>	<p>1. Заява про перегляд судового рішення реєструється в день її надходження та не пізніше наступного дня передається судді-доповідачу.</p> <p>2. Суддя-доповідач протягом трьох днів здійснює перевірку відповідності заяви вимогам цього Кодексу. У разі якщо заяву подано без додержання вимог статей 448 і 449 цього Кодексу, заявник письмово повідомляється про недоліки заяви, спосіб їх усунення та строк, протягом якого він зобов'язаний їх усунути.</p>	
<p>Стаття 474. Загальний порядок судового провадження на підставі угоди</p>	<p>Стаття 474. Загальний порядок судового провадження на підставі угоди</p>	
<p>...</p> <p>7. Суд перевіряє угоду на відповідність вимогам цього Кодексу та/або закону. Суд відмовляє в затвердженні угоди, якщо:</p> <p>1) умови угоди суперечать вимогам цього Кодексу та/або закону, в тому числі допущена неправильна правова кваліфікація кримінального правопорушення, яке є більш тяжким ніж те, щодо якого передбачена можливість укладення угоди;</p> <p>2) умови угоди не відповідають інтересам суспільства;</p> <p>3) умови угоди порушують права, свободи чи інтереси сторін або інших осіб;</p> <p>4) існують обґрунтовані підстави вважати, що</p>	<p>...</p> <p>7. Суд перевіряє угоду на відповідність вимогам цього Кодексу та/або закону. Суд відмовляє в затвердженні угоди, якщо:</p> <p>1) зміст угоди суперечить вимогам цього Кодексу та/або закону, в тому числі допущена неправильна правова кваліфікація кримінального правопорушення, яке є більш тяжким ніж те, щодо якого передбачена можливість укладення угоди;</p> <p>2) зміст угоди не відповідає інтересам суспільства;</p> <p>3) зміст угоди порушує права, свободи чи інтереси сторін або інших осіб.</p> <p>4) існують обґрунтовані підстави вважати, що укладення угоди не було добровільним, або</p>	

	<p>вказаних в пункті 2 частини четвертої статті 40 цього Кодексу, не поширюються на кримінальні провадження, які до дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей кримінального провадження в податкових відносинах та питань адміністрування податків і зборів" надійшли до суду від прокурорів з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності.</p>	
--	--	--

Народні депутати України

**Журжій А.В.
Южаніна Н.П.
Продан О.П.
Ляшко О.В.
Острікова Т.Г.**

Кобцев М.В.
Порошенко О.П.
Євлахов А.С.
Герега О.В.
Козак Т.Р.
Лаврик М.І.
Святаш Д.В.
Галасюк В.В.
Костенко П.П.
Кірш О.В.
Маркевич Я.В.
Горват Р.І.
Курячий М.П.
Сидорчук В.В.
Ничипоренко В.М.
Іщенко В.О.
Заставний Р.Й.
Вознюк Ю.В.
Антонищак А.Ф.
Луценко Ю.В.
Гудзенко В.І.
Фролов М.О.